

Dosarul nr. 2ra-646/22
2-19143847-01-2r-06052022

prima instanță: Judecătoria Ceadâr-Lunga – V. Muntean
instanța de apel: Curtea de Apel Comrat – D. Fujenco, L. Caraianu, A. Mironov

ÎNCHEIERE

08 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Natalia Veleva,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Veleva împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Ceadâr-Lunga” cu privire la anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei suplimentare din 09 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat, prin care s-a admis cererea Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Ceadâr-Lunga” cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică,

constată:

La 06 septembrie 2019, Natalia Veleva a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Ceadâr-Lunga” cu privire la anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că a activat în sistemul de sănătate publică mai mult de 50 de ani, dintre care ultimii 23 de ani, din data de 10 mai 1996, în funcția de asistent medical în secția USG a Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Ceadâr-Lunga”.

Prin ordinul nr. 131-k din 31 iulie 2019 a Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Ceadâr-Lunga” a fost concediată în baza art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii.

În opinia reclamantei ordinul de concediere este ilegal și neîntemeiat, deoarece a fost emis în baza ordinului nr. 38 din 01 martie 2019 cu privire la concedierea salariaților care dețin statut de pensionar pentru limită de vârstă și a prevederilor art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii.

Natalia Veleva a remarcat că angajatorul a ignorat faptul că ea a fost angajată în baza contractului individual de muncă pe o perioadă determinată, până

la 27 noiembrie 2020, care în pct. 2 prevede cert că acesta încetează în ziua revenirii salariatului de bază la serviciu. În realitate, însă, un asemenea salariat nu există, deoarece ea a ocupat acest post timp de 23 de ani.

Reclamanta a menționat că angajatorul nu a respectat prevederile art. 81 alin. (3) din Codul muncii, în temeiul căruia trebuia să-i aducă la cunoștință ordinul cel târziu la data eliberării din serviciu. La caz, însă, ordinul nr. 131-k i-a fost adus la cunoștință abia la 02 august 2019. De asemenea, nu i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 38 din 01 martie 2019 cu privire la concedierea salariaților care dețin statut de pensionar pentru limită de vârstă, la care face referire angajatorul în ordinul de concediere nr. 131-k.

La fel, Natalia Veleva a considerat că angajatorul a încălcat și prevederile art. 142 din Codul muncii, deoarece salariul pentru luna iulie 2019 și alte drepturi salariale, inclusiv indemnizația de concediu, nu i-au fost achitate în ziua concedierii, dar pe 17 august 2019.

Astfel, la 07 august 2019, s-a adresat cu cerere prealabilă, prin care a solicitat angajatorului să anuleze ordinul nr. 131-k din 31 iulie 2019, însă, prin răspunsul dat angajatorul doar a invitat-o să-i explice motivele concedierii.

Reclamanta Natalia Veleva a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea ordinului nr. 131-k din 31 iulie 2019, restabilirea în funcția de asistent medical în secția USG a Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Ceadâr-Lunga”, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă în mărime de 79 925 de lei și repararea prejudiciului moral în mărime de 100 000 de lei.

Prin hotărârea din 01 aprilie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, s-a admis parțial acțiunea depusă de Natalia Veleva.

S-a recunoscut ilegal și s-a anulat ordinul nr. 131-k din 31 iulie 2019 emis de Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul raional Ceadâr-Lunga”.

S-a restabilit Natalia Veleva în funcția deținută anterior de asistent medical al secției diagnostică.

S-a încasat din contul Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Ceadâr-Lunga” în beneficiul Nataliei Veleva salariul pentru perioada de absență forțată de la muncă 31 iulie 2019 – 18 martie 2021 în sumă de 79 925 de lei, cu efectuarea reținerilor necesare, precum și suma de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată (vol. I, f.d. 137, 150-156).

La 07 aprilie 2021, Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul raional Ceadâr-Lunga” a declarat apel împotriva hotărârii din 01 aprilie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie respinsă integral acțiunea depusă de Natalia Veleva și să fie compensate din contul acesteia cheltuielile de asistență juridică (vol. I, 143).

La 22 aprilie 2021, Natalia Veleva a declarat apel împotriva hotărârii din 01 aprilie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, solicitând casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi, prin care pretenția să fie admisă integral (vol. I, f.d. 147-149).

Prin decizia din 01 iulie 2021 a Curții de Apel Comrat s-a respins apelul declarat de Natalia Veleva.

S-a admis apelul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul raional Ceadâr-Lunga” și s-a casat hotărârea din 01 aprilie 2021 a Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, fiind pronunțată o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea depusă de Natalia Veleva, ca neîntemeiată (vol. I, f.d. 193, 194-201).

Prin încheierea din 01 decembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a considerat inadmisibil recursul declarat de Natalia Veleva împotriva deciziei din 01 iulie 2021 a Curții de Apel Comrat (vol. II, f.d. 54-58).

La 15 decembrie 2021, Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul raional Ceadâr-Lunga” a depus la Curtea de Apel Comrat cerere privind emiterea unei decizii suplimentare, prin care să fie compensate din contul Nataliei Veleva în beneficiul său a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3 750 de lei (vol. II, f.d. 63 recto-verso).

Prin decizia suplimentară din 09 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat s-a admis cererea Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Ceadâr-Lunga” cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

S-a încasat din contul Ninei Veleva în beneficiul Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Ceadâr-Lunga” suma de 3 750 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică (vol. II, f.d. 75-78).

La 25 martie 2022, Natalia Veleva a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de recurs împotriva deciziei suplimentare din 09 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat, solicitând casarea acesteia (vol. II, f.d. 140-141, 148).

În motivarea recursului declarat împotriva deciziei suplimentare din 09 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat, Natalia Veleva a invocat că instanța de apel eronat a dispus compensarea din contul său a cheltuielilor de asistență juridică, or, în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, reprezentantul spitalului nu a solicitat compensarea acestora, nu a prezentat careva acte în confirmarea plății serviciilor avocatului și suportării reale a cheltuielilor date.

La fel, recurenta a notat că instanța de apel a examinat chestiunea cu privire la emiterea unei decizii suplimentare în lipsa ei, necitând-o pentru ședința de judecată, fapt prin care a privat-o de dreptul să dea explicații și să prezinte probe.

În opinia recurente, instanța de apel nu a dat o apreciere faptului cât de necesare au fost serviciile de asistență juridică, în condițiile în care potrivit statelor de personal Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul raional Ceadâr-Lunga” dispune de funcția de jurist, care este ocupată de A. Vinogradova, care dealtfel a participat la toate ședințele de judecată.

Recurenta a atenționat că, potrivit deciziei suplimentare a instanței de apel, reprezentantul Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Ceadâr-Lunga”, avocatul Mihail Cociu, a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică din contul Ninei Veleva. Așa, instanța de apel prin decizia suplimentară a încasat de la Nina Veleva, dar nu de la Natalia Veleva cheltuielile de asistență juridică.

La 06 mai 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimetei Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Ceadâr-Lunga” copia recursului declarat de Natalia Veleva împotriva deciziei suplimentare din 09 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat, explicându-i dreptul de a depune referință asupra acestora (vol. II, f.d. 154).

Deși, conform avizului de recepție a trimiterii poștale DS8006799288AS, intimata Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul raional Ceadâr-Lunga” a recepționat la 16 mai 2022 copia recursului, aceasta nu a făcut uz de dreptul său procedural și nu a depus referință în care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinski v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 09 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele Levages Prestations Servicii v. Franța, 25 octombrie 1996, § 40; Tricard

v. Franța, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; Freitag v. Germania, 19 iulie 2007, § 37; Marc Brauer, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, § 29; Nicolae Popa v. România, 09 decembrie 2014, § 16; Tence v. Slovenia, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele Ponomaryov v. Ucraina, 03 aprilie 2008, § 41; Ustimenko v. Ucraina, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei suplimentare a Curții de Apel Comrat a fost pronunțat la 09 februarie 2022 (vol. II, f.d. 75). Potrivit avizului de recepție a trimiterii poștale DS8005692136AS, copia deciziei suplimentare motivate din 09 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat a fost comunicată recurenteii la 18 februarie 2022 (vol. II, f.d. 82).

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la oficiul poștal în data de 25 martie 2022 (vol. II, f.d. 140, 148)

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Natalia Veleva rezultă că aceasta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Natalia Veleva nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson v. Olanda*, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Natalia Veleva nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespund cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Natalia Veleva a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher v. Cehia*, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Completul de admisibilitate nu poate accepta argumentul recurenteii, precum că nu a fost citată pentru ședința de judecată a Curții de Apel Comrat în cadrul căreia s-a examinat cererea Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Ceadâr-Lunga” cu privire la emiterea unei decizii suplimentare. Or, potrivit avizului de recepție a trimiterii poștale DS8005694516AS, cât și a informației publice plasate pe pagina web a ÎS „Poșta Moldovei” la rubrica „serviciul on-line de urmărire a expedierii (Track & Trace)” [<https://www.posta.md/ro/track-trace/mailling/DS8005694516AS>], reprezentantul Nataliei Veleva, avocatul V. Velev, a recepționat la 31 decembrie 2021 citația prin care Curtea de Apel Comrat l-a înștiințat și invitat în ședința de judecată din 09 februarie 2022 (vol. II, f.d. 70).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele

prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Natalia Veleva împotriva deciziei suplimentare din 09 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Natalia Veleva împotriva deciziei suplimentare din 09 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Victor Burduh

Maria Ghervas